

Մեներգ

Որովհետեւ ինձ խօսեցան
Մեռնող վարդերն: Օ՛հ, ահաւոր
Աչքեր լացին իրենց աղուոր
Դեղնած թերթէ՛րը ցիրուցան:

Ու լեռներէն հեւիհեւ վար
Վազող հովերը շոգերուն,
Ինձ պատմեցին բարձունքներուն
Խո՛ւլ վետվետումը հոգեվար:

Երկնից կամարը դիտեցի
Անհո՛ւն պարապն էր Անէին.
Գիսավորները կ'երթային
Արցունքներու նման լացի:

Ու բարեկամ, ու անհամար
Մահեր՝ կմախք գարշապարով
Հոգվոյս վրայ պար դառնալով՝
Կ'երգէին ինձ. «Մեռիր, հիմա՛ր...»:

- Ռուբէն Սեալկ